

Arrestnummer
C1 1005 / 2025
Repertoriumnummer
2025 / 2289
Datum van uitspraak
27 juni 2025
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2024/PGG/1563 2024/VJ11/891

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2024/PGG/1563 - 2024/VJ11/891

Not.nr. BG.66.97.000414/21

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van

1. nr.

met zetel te
- burgerlijke partij -

tegen

1. nr.

(ON

met zetel te
- beklaagde -

2. nr.

(RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren te
wonende te
- beklaagde -

3. nr.

(RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren te
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk:

zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt;

zij die door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

zij die, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks hebben uitgelokt;

zij die, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van het feit rechtstreeks hebben uitgelokt,

onverminderd de straffen die bij de wet bepaald zijn tegen daders van aanzetting tot misdaden of wanbedrijven, zelfs voor het geval dat die aanzetting zonder gevolg is gebleven, voor de volgende strafbare feiten:

A lozing

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, rechtstreeks of onrechtstreeks, stoffen, micro-organismen, geluid en andere trillingen of stralingen in of op water, bodem of atmosfeer te hebben ingebracht ofte hebben verspreid,

met name in strijd met artikel 3.2.1 van het Decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, voorwerpen of stoffen in de wateren van het openbaar hydrografisch net of in de openbare riolen te hebben geworpen of te hebben gedeponereerd, verontreinigde of verontreinigende vloeistoffen erin te hebben geloosd of er gassen in te hebben gebracht, dan wel vaste stoffen of vloeistoffen te hebben gedeponereerd op een plaats vanwaar ze door een natuurlijk verschijnsel in die wateren of in de openbare riolen kunnen terechtkomen,

meer bepaald door slib en vervuild afvalwater te hebben geloosd in de poldergrachten rondom het bedrijf gelegen

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.2.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

te op niet nader te bepalen data in de periode van 26 juni 2019 tot en met 16 november 2022 en minstens op 18 maart 2021, 22 september 2021 en 21 oktober 2021
door

B zorgplicht

opzettelijk of bij gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 5.4.9.§2, van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door als exploitant ongeacht de verleende omgevingsvergunning niet altijd de nodige maatregelen te hebben getroffen om schade, hinder, incidenten en ongevallen die de mens of het milieu aanzienlijk beïnvloeden, te hebben voorkomen of als exploitant, ongeacht de verleende omgevingsvergunning en in geval van incidenten en ongevallen die de mens of het milieu aanzienlijk beïnvloeden, niet onmiddellijk de nodige maatregelen te hebben getroffen om de gevolgen ervan voor de mens en het milieu te beperken en om verdere mogelijke incidenten en ongevallen te voorkomen, en tevens op artikel 4.1.3.2 van Vlare II,

namelijk door niet de nodige voorzorgen te hebben getroffen om te verhinderen dat er door het slecht functioneren van de waterzuiveringsinstallaties afvalwater ongezuiverd geloosd zou worden in een gracht alsook door niet de nodige voorzorgen te hebben getroffen om de buurt niet te hinderen door geurhinder afkomstig van het gisten van zetmeel

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1 §1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

te op niet nader te bepalen data in de periode van 26 juni 2019 tot en met 16 november 2022
door

C schending exploitatie- en vergunningsvoorwaarden

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, als exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit de algemene, sectorale of bijzondere milieuvoorwaarden niet te hebben nageleefd, meer bepaald de hieronder vermelde artikelen:

1. van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II):
 - Artikel 5.3.2.3 §3, namelijk door slib te hebben geloosd in de gracht
2. de bijzondere milieuvoorwaarden, opgelegd in het besluit van het college van burgemeester en schepenen inzake milieuvergunningssituatie van de vergunning van
namelijk artikel 2.1 b) doordat de zuivering slechts tweemaal per jaar wordt geëvalueerd door een expert en artikel 2.1 c) doordat de metingen niet werden genoteerd in een logboek noch automatisch werden gelogd

(art. 5.4.9. § 1 en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid)

te op niet nader te bepalen data in de periode van 26 juni 2019 tot en met het bevel der dagvaarding en minstens op 18 maart 2021, 22 september 2021 en 21 oktober 2021
door

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 27 mei 2024 op tegenspraak als volgt:

“Op strafgebied

Verklaart de strafvordering, enkel wat *betreft, onontvankelijk wat betreft*
de feiten vervat onder punt 2 van tenlastelegging C.

Weert de resultaten van de analyse van de monsterneming op 18 maart 2021 (PV
pg. 2) uit de debatten.

Heromschrijft de feiten van tenlastelegging B door weglating van de vermelding “alook door
niet de nodige voorzorgen te hebben getroffen om de buurt niet te hinderen door geurhinder
afkomstig van het gisten van zetmeel”.

Heromschrijft de feiten van tenlastelegging C, enkel wat betreft *door*
weglating van de vermelding: “2. de bijzondere milieuvoorwaarden, opgelegd in het besluit
van het college van burgemeester en schepenen inzake milieuvergunningssituatie van de
vergunning van *namelijk artikel 2.1 b) doordat de zuivering slechts*
tweemaal per jaar wordt geëvalueerd door een expert en artikel 2.1 c) doordat de metingen
niet werden genoteerd in een logboek noch automatisch werden gelogd,”.

Verklaart de feiten van tenlasteleggingen A, B en C bewezen in hoofde van

Veroordeelt tot:

**- een geldboete van 48.000,00 euro (=6.000,00 euro, wettelijk te verhogen met 70
opdecimes, hetzij x 8)**

Verklaart de feiten van tenlasteleggingen A, B en C bewezen in hoofde van

Veroordeelt tot:

**- een geldboete van 10.000,00 euro (=1.250,00 euro, wettelijk te verhogen met 70
opdecimes, hetzij x 8) of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen**

Verklaart de feiten van tenlasteleggingen A, B en C bewezen in hoofde van

Veroordeelt tot:

**- een geldboete van 20.000,00 euro (=2.500,00 euro, wettelijk te verhogen met 70
opdecimes, hetzij x 8) of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen**

Verplicht *elk tot betaling van een*
bijdrage van **200,00 euro** (=25,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8),
tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en
aan de occasionele redders.

Verplicht *elk tot betaling van een bijdrage van **24,00 euro** tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.*

Verplicht *elk tot betaling van de vaste vergoeding in strafzaken van **58,90 euro.***

Met betrekking tot de gerechtskosten,

Veroordeelt *hoofdelijk tot de gerechtskosten, begroot in totaal op **72,20 euro.***

Op burgerlijk gebied

Verklaart de vordering van *ontvankelijk en in de volgende mate gegrond.*

Veroordeelt *hoofdelijk om aan een voorlopige schadevergoeding van één euro te betalen,*

- *met vergoedende rente aan de wettelijke rentevoet vanaf 26 juni 2019 tot en met de dag voorafgaand aan dit vonnis,*
- *met gerechtelijke moratoire rente aan de wettelijke rentevoet op dit alles vanaf heden tot de dag van de volledige betaling.*

Verleent *voorbehoud voor toekomstige schade, voor zover die in oorzakelijk verband staat met de bewezen verklaarde feiten.*

Veroordeelt *hoofdelijk tot de kosten van* *begroot op een rechtsplegingsvergoeding van 225 euro.*

Houdt ambtshalve de (eventuele) burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv.

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, op:

- 25 juni 2024 door de beklaagden;
- 28 juni 2024 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 26 december 2024 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werden bij toepassing van de artikelen 152,§1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van

De hoger beroepen van respectief de beklaagden
en van het openbaar ministerie zijn voor het overige ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

2.2 Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

Zoals hiervoor gesteld, heeft het hof niet meer te oordelen over het weren van de resultaten van de monsterneming. Het hof kan dan ook geen rekening houden met de resultaten ervan.

Het hof kan dan ook niet antwoorden op de middelen die de beklaagden hierover in conclusies (p. 16-21) aanvoerden. Dit neemt niet weg dat het hof wel nog te beslissen heeft over het bewijs van verontreiniging van de gracht door de beklaagden, wat zij betwisten.

Ook de beslissing van de eerste rechter om de strafvordering, enkel wat betreft
onontvankelijk te verklaren wat betreft de feiten vervat onder punt 2 van tenlastelegging C, is niet beroepen, is definitief en maakt geen deel uit van de saisine van het hof.

De eerste rechter heeft de feitelijke gedraging die de beklaagden wordt te last gelegd in de telastlegging B verbeterd door weglating van de vermelding dat niet de nodige voorzorgen werden getroffen om de buurt niet te hinderen door geurhinder afkomstig van het gisten van zetmeel. Ook tegen deze beslissing werd geen beroep ingesteld, noch is er een grief tegen gericht. Hetzelfde geldt voor de weglating van een zinsnede waartoe de eerste rechter besliste voor de telastlegging C. Deze beslissingen maken evenmin deel uit van de saisine van het hof.

Verder heeft het hof saisine over de resterende beslissingen.

3. Het hof neemt het feitenoverzicht van het beroepen vonnis over:

*"Op 19 januari 2021 kreeg de toezichthoudend ambtenaar van
een melding van een mogelijke schending van de milieuwetgeving door Er
waren al eerdere vaststellingen gebeurd.*

Op 25 januari 2021 stelde de toezichthoudend ambtenaar niets vast op basis van zintuigelijke waarnemingen.

Op 9 februari 2021 was er een melding van de Vlaamse Milieumaatschappij dat er op 4 februari 2021 ernstige verontreiniging in de grachten rondom vastgesteld was.

Op 22 maart 2021 was er een nieuwe controle. Er werd vastgesteld dat de gracht achter lichtgeslibd was. Het water dat overbleef was bruinig grijs en rook naar vergisting. De waarden van het water waren overschreden. Op het bedrijf leek eenzelfde substantie aanwezig te zijn als in de beek aanwezig was. Er was een darm die van het bedrijf leek te komen en die de zuiveringsinstallatie leek te passeren en rechtstreeks in de meetgoot liep.

werd aangemaand om een rapport voor te leggen tegen 15 augustus 2021 en om de gracht te reinigen.

kon niet verhoord worden. Op 17 augustus 2021 ontving de politie een schriftelijke verklaring. De inbreuk werd betwist. Er zou een nazicht gebeuren door de firma die de waterzuivering opvolgde en de gracht zou gereinigd worden.

Op 22 september 2021 was er een nieuwe controle, naar aanleiding van een melding van verontreiniging in dezelfde gracht. De gracht was gereinigd. De politie stelde vast dat er nog geen rapport was overgemaakt.

Op 25 november 2021 werd verhoord. Hij verklaarde dat hij zaakvoerder was van de vennootschap die eigenaar was van de gebouwen en de terreinen van Hij was meewerkend echtgenoot van die zaakvoerder was. Hijzelf volgde de milieuvoorwaarden op. Hij verklaarde dat de milieu-inbreuken een ongeluk betroffen. Er werd water met zetmeel geloosd. De gracht werd gereinigd. Hij had geen reden om zetmeel te lozen, omdat hij dat kon verkopen. Hij zag veel strenger toe op de naleving van de milieuvoorwaarden. Er waren investeringen gebeurd.

Dezelfde dag werd verhoord. Ze verwees naar de verklaring van

Op 14 juli 2022 liet de omgevingsambtenaar van weten dat de analyseresultaten onregelmatig werden overgemaakt. Sinds 3 april 2019 werden ze niet meer overgemaakt. De omgevingsambtenaar maakte ook de vaststellingen van de Vlaamse Milieumaatschappij over.

Op 21 oktober 2022 was er een nieuwe controle. De politie stelde vast dat het water van de gracht slecht was. Er was een glanzende olieachtige laag op. Hoe dichter bij het bedrijf, hoe dikker de brij werd. Op 22 oktober 2022 werd een plaatsbezoek uitgevoerd. verklaarde dat ze die zaken aan overliet. De politie ging de staat van de waterzuiveringsinstallatie na. Er was een indringende stank, volgens het gisten van zetmeel. Rond de waterzuiveringsinstallatie lag een dikke witte waterige substantie van 3 centimeter diep.

Op 23 oktober 2022 ging de politie opnieuw ter plaatse. weigerde mee te werken aan de controle.

Op 16 november 2022 was er een nieuwe controle. verklaarde dat er de
vorige keer een lek was. Er werd vastgesteld dat er aanpassingen waren aan de
waterzuiveringsinstallatie en aan de buis die naar de meetgoot liep. Die was nu aangesloten
net voor de uitlaat in de meetgoot. Er was geen witte brij meer zichtbaar aan de
waterzuiveringsinstallatie."

4. Net als de eerste rechter beslist het hof tot de schuld van elke beklaagde aan de
telastleggingen A, B en C. Het hof neemt de overwegingen over de schuld van het beroepen
vonnis over:

"2.3 Tenlastelegging A

Onder tenlastelegging A worden
vervolgd voor het opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een
vergunning, rechtstreeks of onrechtstreeks, stoffen, micro-organismen, geluid en andere
trillingen of stralingen in of op water, bodem of atmosfeer te hebben ingebracht ofte hebben
verspreid, met name in strijd met artikel 3.2.1 van het Decreet van 18 juli 2003 betreffende
het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, voorwerpen of stoffen in de
wateren van het openbaar hydrografisch net of in de openbare riolen te hebben geworpen of
te hebben gedeponeerd, verontreinigde of verontreinigende vloeistoffen erin te hebben
geloosd of er gassen in te hebben gebracht, dan wel vaste stoffen of vloeistoffen te hebben
gedeponeerd op een plaats vanwaar ze door een natuurlijk verschijnsel in die wateren of in
de openbare riolen kunnen terechtkomen, meer bepaald door slib en vervuild afvalwater te
hebben geloosd in de poldergrachten rondom het bedrijf
gelegen op niet nader te bepalen data in de periode
van 26 juni 2019 tot en met 16 november 2022 en minstens op 18 maart 2021, 22 september
2021 en 21 oktober 2021.

De feiten zijn bewezen wat betreft.

Uit de zintuigelijke vaststellingen van de toezichthouder blijkt dat op 18 maart 2021 de
gracht was dichtgeslibd, het water bruinig grijs was en er een duidelijke geur van vergisting
was (PV pg. 3).

Gelijkaardige vaststellingen werden op 22 september 2021 (PV pg. 3) en
21 oktober 2022 (PV pg. 2) gedaan.

Die vaststellingen zijn duidelijk te linken aan de bedrijfsactiviteiten van

- Op 18 maart 2021 werd er vastgesteld dat op het bedrijventerrein eenzelfde bruine laag aanwezig was als die in de beek (PV pg. 3).
- Op 21 september 2021 werd vastgesteld dat in de baangracht een buis zat die afkomstig was van het bedrijf en waarin restanten van slib te zien waren. Er was afzet van organisch materiaal (PV pg. 3) Tijdens zijn verhoor erkende

dat het slib van het bedrijf afkomstig was, al weet hij het aan een
incident (PV nr. bijlage 8)

- Op 21 oktober 2022 en 16 november 2022 werd vastgesteld dat de waterkwaliteit slechter werd naarmate de afstand tot het bedrijf kleiner werd (PV pg. 2 en Verslag van vaststelling, pg. 3, bijlage 3 aan PV
- Op 21 oktober 2022 werd door _____ gewezen op de geur van vergisten van zetmeel (PV _____ pg. 4).
- Er blijken aan de gracht geen andere bedrijven of activiteiten te zijn die de vervuiling kunnen verklaren (PV _____, pg. 2 en 23).

Het bedrijf werd uitgebaat door haar rekening gepleegd. Binnen voor de naleving van de milieureglementering. Uit het dossier blijkt in verband nog dat in de praktijk het gedrag van met betrekking tot het pand volledig beheerste.

De feiten zijn dus toerekenbaar aan

De feiten werden opzettelijk gepleegd. Uit het dossier blijkt dat er een lange voorgeschiedenis met gelijkaardige vaststellingen is, die reeds startte in 2006 (zie o.m. PV pg. 2) en een veroordeling voor gelijkaardige feiten in 2019 (Rb.

26 juni 2019, stuk 6 beklaagde). De nieuwe vaststellingen zijn duidelijk het gevolg van een bewuste keuze om de toepasselijke milieureglementering niet na te leven. Dat blijkt ook uit de langdurige weigering van [naam] om mee te werken aan het milieutoezicht. Op 28 januari 2020 vroeg de toezichthouder de analyseresultaten van de metingen op, maar die werden nooit overgemaakt (PV [naam] pg. 3). De aanmaning van de toezichthouder van 24 maart 2021 met de (vraag) om een deskundige aan te stellen en de situatie te laten onderzoeken werd niet nageleefd (PV [naam] pg. 3). Uit de vaststellingen van de politie blijkt dat er op 22 en 23 oktober 2022 geen enkele medewerking was inzake het overhandigen van documenten en het mogelijk maken van een [naam] pg. 3-4).

De feiten zijn bewezen wat betreft.

De rechtbank verwijst mutatis mutandis naar de motivering hierboven.

Uit het dossier blijkt dat op de hoogte moet geweest zijn van de lozingsproblematiek, die overigens al jaren aansleepte. Dat werd ook al vastgesteld naar aanleiding van haar eerdere veroordeling voor gelijkaardige feiten (Rb. 26 juni 2019, stuk 6 beklagde). had als zaakvoerder van het bedrijf de mogelijkheid om de exploitatie stop te zetten of de nodige maatregelen te laten nemen, wat zij bewust niet gedaan heeft.

De feiten zijn bewezen wat betreft.

De rechtbank verwijst mutatis mutandis naar de motivering hierboven.

Uit zijn verklaring blijkt verder dat _____ binnen verantwoordelijk was voor de naleving van de milieureglementering (NPV nr. bijlage 8).

2.4 Tenlastelegging B

Onder tenlastelegging B worden vervolgd voor het opzettelijk of bij gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 5.4.9.§2, van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door als exploitant ongeacht de verleende omgevingsvergunning niet altijd de nodige maatregelen te hebben getroffen om schade, hinder, incidenten en ongevallen die de mens of het milieu aanzienlijk beïnvloeden, te hebben voorkomen of als exploitant, ongeacht de verleende omgevingsvergunning en in geval van incidenten en ongevallen die de mens of het milieu aanzienlijk beïnvloeden, niet onmiddellijk de nodige maatregelen te hebben getroffen om de gevolgen ervan voor de mens en het milieu te beperken en om verdere mogelijke incidenten en ongevallen te voorkomen, en tevens op artikel 4.1.3.2 van Vlarem II, namelijk door niet de nodige voorzorgen te hebben getroffen om te verhinderen dat er door het slecht functioneren van de waterzuiveringsinstallaties afvalwater ongezuiverd geloosd zou worden in een gracht alsook door niet de nodige voorzorgen te hebben getroffen om de buurt niet te hinderen door geurhinder afkomstig van het gisten van zetmeel, in _____ op niet nader te bepalen data in de periode van 26 juni 2019 tot en met 16 november 2022.

De feiten moeten heromschreven worden weglating van de vermelding “alsook door niet de nodige voorzorgen te hebben getroffen om de buurt niet te hinderen door geurhinder afkomstig van het gisten van zetmeel”.

Uit het dossier blijkt niet met voldoende zekerheid dat er in de buurt sprake was van overmatige geurhinder (los van de klacht van een buurtbewoner), noch dat daarvoor onvoldoende maatregelen werden genomen door _____

De feiten zijn bewezen wat _____ betreft.

De rechtbank verwijst mutatis mutandis naar de motivering bij tenlastelegging A.

Uit het dossier blijkt dat er een lange voorgeschiedenis met gelijkaardige vaststellingen is, die reeds startte in 2006 (zie o.m. PV _____ pg. 2) en een veroordeling voor gelijkaardige feiten in 2019 (Rb. _____ 26 juni 2019, stuk 6 beklagde). Desondanks werd gedurende de incriminatieperiode nagelaten om nodige voorzorgen te treffen om te verhinderen dat er door het slecht functioneren van de waterzuiveringsinstallaties afvalwater ongezuiverd geloosd zou worden in een gracht.

Het bedrijf werd uitgebaat door haar rekening gepleegd. Binnen voor de naleving van de milieureglementering. Uit het dossier blijkt in dat verband nog dat Patrick Legrand in de praktijk het gedrag van met betrekking tot het pand volledig beheerste. De feiten zijn dus toerekenbaar aan

De feiten werden in haar naam en voor was duidelijk een gebrek aan aandacht

De feiten zijn bewezen wat betreft.

De rechtbank verwijst mutatus mutandis naar de motivering bij tenlastelegging A.

Uit het dossier blijkt dat op de hoogte moet geweest zijn van de lozingsproblematiek, die overigens al jaren aansleepte. Dat werd ook al vastgesteld naar aanleiding van haar eerdere veroordeling voor gelijkaardige feiten (Rb. 26 juni 2019, stuk 6 beklaagde) had als zaakvoerder van het bedrijf de mogelijkheid om de exploitatie stop te zetten of de nodige maatregelen te laten nemen, wat zij bewust niet gedaan heeft.

Er is duidelijk minstens sprake van een gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid.

De feiten zijn bewezen wat betreft.

De rechtbank verwijst mutatus mutandis naar de motivering bij tenlastelegging A.

Uit zijn verklaring blijkt verder dat binnen verantwoordelijk was voor de naleving van de milieureglementering (NPV nr. bijlage 8). Er is duidelijk minstens sprake van een gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid.

2.5 Tenlastelegging C

Onder tenlastelegging C worden vervolgd voor het buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, als exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit de algemene, sectorale of bijzondere milieuvoorwaarden niet te hebben nageleefd, meer bepaald de hieronder vermelde artikelen:

1. van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II):
 - Artikel 5.3.2.3 §3, namelijk door slib te hebben geloosd in de gracht
2. de bijzondere milieuvoorwaarden, opgelegd in het besluit van het collega van burgemeester en schepenen inzake milieuvergunningssituatie van de vergunning van namelijk artikel 2.1 b) doordat de zuivering slechts tweemaal per jaar wordt geëvalueerd door een expert en artikel 2.1 c) doordat de metingen niet werden genoteerd in een logboek noch automatisch werden gelogd,

in op niet nader te bepalen data in de periode van 26 juni 2019 tot en met het bevel der dagvaarding en minstens op 18 maart 2021, 22 september 2021 en 21 oktober 2021.

De feiten moeten, wat betreft, heromschreven door weglating van vermelding " 2. de bijzondere milieuvorwaarden, opgelegd in het besluit van het college van burgemeester en schepenen inzake milieuvergunningssituatie van de vergunning van namelijk artikel 2.1 b) doordat de zuivering slechts tweemaal per jaar wordt geëvalueerd door een expert en artikel 2.1 c) doordat de metingen niet werden genoteerd in een logboek noch automatisch werden gelogd,". De rechtbank verwijst naar punt 2.2 hierboven.

De feiten zijn bewezen wat betreft.

Wat betreft de inbreuk op artikel 5.3.2.3 §3 Vlarem II, verwijst de rechtbank naar de motivering bij tenlastelegging A.

Het bedrijf werd uitgebaat door De feiten werden in haar naam en voor haar rekening gepleegd. Binnen de was duidelijk een gebrek aan aandacht voor de naleving van de milieureglementering. Er is duidelijk minstens sprake van een gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid. Uit het dossier blijkt in dat verband nog dat in de praktijk het gedrag van de met betrekking tot het pand volledig beheerste. De feiten zijn dus toerekenbaar aan de

De feiten zijn bewezen wat betreft.

Wat betreft de inbreuk op artikel 5.3.2.3 §3 Vlarem II, verwijst de rechtbank naar de motivering bij tenlastelegging A.

Wat de inbreuk op de bijzondere voorwaarde in artikel 2.1 b) van de milieuvergunning betreft, verwijst de rechtbank naar de verklaring van op 16 november 2022, waarin hij stelde dat er maar twee keer per jaar een evaluatie van de zuivering gebeurde (Verslag van vaststelling, pg. 3, bijlage 3 aan PV

Wat de inbreuk op de bijzondere voorwaarde in artikel 2.1.c) van de milieuvergunning betreft, verwijst de rechtbank naar de verklaring van op 16 november 2022, waarin hij uitdrukkelijk stelde dat de resultaten van de metingen niet werden genoteerd of gelogd (Verslag van vaststelling, pg. 3, bijlage 3 aan PV

Uit het dossier blijkt dat op de hoogte moet geweest zijn van de gebrekkige naleving van de milieureglementering, die overigens al jaren aansleepte. Dat werd ook al vastgesteld naar aanleiding van haar eerdere veroordeling voor gelijkaardige feiten (Rb. 26 juni 2019, stuk 6 beklaagde). had als zaakvoerder van het bedrijf de mogelijkheid om de exploitatie stop te zetten of de nodige maatregelen te laten nemen,

aanvaarden als normale hinder ten gevolge van de ligging ten opzichte van de inrichting die aan de oorsprong van die hinder ligt.

In de context van het vergunningensysteem, met niet ingedeelde inrichtingen en als hinderlijk beschouwde inrichtingen ingedeeld in klassen naar gelang de graad waarin zij geacht worden belastend te zijn voor de mens en het leefmilieu, door de decreetgever tot stand gebracht, moet immers worden aanvaard dat het hierbij niet kan gaan om elke hinder, hoe gering eventueel ook. Tussen eigendommen in een bepaalde omgeving bestaat een soort evenwicht waarbij elke eigenaar of gebruiker van een eigendom een zekere hinder moet dulden die nu eenmaal eigen is aan het samenleven in een geïndustrialiseerde samenleving.

Zoals al gesteld, is de opgelegde zorgvuldigheidsplicht niet beperkt tot het strikt naleven van de wettelijke en administratieve voorschriften, doch is zij algemeen en omvat aldus elke maatregel van voorzichtigheid of voorzorg.

Degenen tot wie de bepaling is gericht, moeten maatregelen nemen zoals het een normaal zorgvuldige en vooruitziende persoon die zich in dezelfde omstandigheden bevindt, betaamt. Of de betrokkenen aan de algemene zorgvuldigheidsplicht zijn te kort geschoten, hangt af van hun persoonlijke omstandigheden en moet concreet worden beoordeeld, in voorkomend geval met behulp van adviezen van deskundigen, en rekening houdend met de best beschikbare technieken.

Bij de vaststelling dat niet de best beschikbare technieken werden toegepast en dat niet de nodige maatregelen werden genomen om hinder te vermijden, moet de rechter niet aangeven wat de best beschikbare techniek dan wel was en welke nodige maatregelen dan wel hadden kunnen genomen worden. Het volstaat dat de rechter vaststelt dat bij de exploitatie niet de best beschikbare technieken werden toegepast ter bescherming van mens en milieu en dat niet de nodige maatregelen werden genomen om de buurt niet te hinderen door, abnormale hinder.

De beoordeling van de nodige maatregelen gebeurt niet aan de hand van de criteria voor een inspannings- of resultaatsverbintenis.

De vaststelling van niet-naleving van de milieuzorgplicht moet niet noodzakelijke steunen op (rechtsgeldige) metingen. De vaststelling dat de milieuzorgplicht niet is nageleefd kan steunen op alle mogelijke vaststellingen, zoals vaststellingen van bevoegde opsporingsambtenaren. Het criterium is de (ab)normaliteit van een bepaalde hinder.

De vaststellingen, waarnaar ook de eerste rechter verwees, leveren het bewijs van de telastlegging B.

5. De eerste rechter stelde voor elke beklaagde terecht vast dat de bewezen telastleggingen telkens de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet, zodat voor die bewezen misdrijven samen overeenkomstig artikel 65, eerste lid, Strafwetboek enkel de zwaarste straf is op te leggen.

De strafdoelstellingen kunnen onder meer bestaan in het uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet, de bescherming van de maatschappij, het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht, het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade en het bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de dader. Geen enkele verdragsrechtelijke of wettelijke bepaling of algemeen rechtsbeginsel verzet zich ertegen dat het hof ook de vergeldende of de algemene of specifieke preventieve werking die van een straf kunnen uitgaan als een strafdoelstelling hanteert, naaste andere, en het zijn straftoematingsbeslissing erop afstemt.

Het hof verwijst naar de straftoematingsmotieven van de eerste rechter en neemt deze over. Terecht en passend koos de eerste rechter voor de rechtspersoon en de natuurlijke personen de geldboete als straf.

Het hof tilt er wel zwaarder dan de eerste rechter aan dat de beklaagden geen lessen trokken uit een vorige veroordeling in het jaar 2019 voor gelijkaardige feiten, zodat een hogere geldboete passend is.

De hierna voor elke beklaagde bepaalde geldboete herstelt in grotere mate het maatschappelijk evenwicht. Tegelijk vormt het voor de beklaagden een nuttige waarschuwing om niet opnieuw dergelijke misdrijven te plegen. Ook confronteert het hen met de maatschappelijke kost van de bewezen misdrijven, als gevolg van onder meer de inzet van inspectiediensten en justitie.

Wat betreft de rechtspersoon, gelast het hof gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van de geldboete, zoals hierna bepaald en dit voor de maximum proeftermijn, met het oog op een maximale waarborg.

De geldboeten zijn te verhogen met 70 deciemmen.

De natuurlijke personen legt het hof de hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf op, als voldoende aansporing om de geldboete te betalen.

6. De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald. Deze kosten zijn ondeelbaar veroorzaakt door de voor hen bewezen verklaarde telastleggingen, die hen gemeen zijn. De beslissing van de eerste rechter over de kosten is te bevestigen. Daarnaast veroordeelt het hof de beklaagden ook hoofdelijk tot de kosten in beroep.

Het hof veroordeelt beklaagden als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf elk tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemens tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagden tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 61,01 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagden ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, die sinds 1 maart 2025 na indexatie 26 euro bedraagt.

7. vordert voor het hof, zoals voor de eerste rechter, op grond van de bewezen misdrijven de beklaagden hoofdelijk te veroordelen tot het betalen van een voorschot van 1 euro als schadevergoeding.

stelt dat zij materiële schade leed door de *"onwettige exploitatie"*. Welke materiële schade dit is, maakt de stad meer dan drie jaar na de bewezen feiten echter op geen enkele wijze concreet. Het hof stelt vast dat de stad geen bewijs van materiële schade leed.

Evenmin maakt de stad concreet welke morele schade zij leed, noch maakt zij aannemelijk dat er morele schade was als gevolg van de bewezen misdrijven.

De stad maakt het bestaan van enige schade als gevolg van de bewezen misdrijven niet aannemelijk noch concreet, laat staan dat zij het bewijs hiervan levert.

Het hof wijst de vordering van de kosten van haar stelling dragen.

dan ook af als ongegrond. Zij moet zelf

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 en 211bis Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart het beroep van elke beklaagde niet ontvankelijk voor zover gericht tegen de beslissing van de eerste rechter om de resultaten van de monsterneming op 18 maart 2021 te weren;

verklaart de beroepen voor het overige ontvankelijk en er ten gronde over beslissend, binnen de hoger aangegeven perken ervan en met **eenparige stemmen**:

op strafgebied:

bevestigt het beroepen vonnis voor zover bestreden, met die wijziging dat:

- **veroordeeld** wordt tot een geldboete van 10.000 euro, met deciemmen verhoogd tot 80.000 euro, waarvan de helft met gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging voor een proeftermijn van drie jaar;
- **veroordeeld** wordt tot een geldboete van 2.000 euro, verhoogd met deciemmen tot 16.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;
- **veroordeeld** wordt tot een geldboete van 3.000 euro, verhoogd met deciemmen tot 24.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;
- het bedrag van de vaste vergoeding actueel 61,01 euro is;
- het bedrag van de bijdrage aan het *Salduz*-fonds actueel 26 euro is;

veroordeelt de beklaagde **hoofdelijk**
tot betaling van de kosten van de strafvordering in beroep, voor het openbaar ministerie 200,83 euro;

op burgerlijk gebied:

wijzigd het beroepen vonnis als volgt:

verklaart de vordering van **ongegrond** en zegt dat ze zelf de kosten van haar stelling moet dragen.

Kosten eerste aanleg: **€ 72,20**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis: € 42,00

Afschriften akten HB: € 6,00

Opstelrecht ber. bekl.: € 35,00

Dagv. bekl.: € 66,38

Dagv. BP: € 33,19

€ 182,57

+ 10 % : € 18,26

Totaal : **€ 200,83**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en plaatsvervangend magistraat _____ en in openbare rechtszitting van **27 juni 2025** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____